

PATRON

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. BENEDYKTA, CYRYLA I METODEGO - KAZANÓW

NUMER 41, 07.06.2020, Uroczystość Najświętszej Trójcy

LITURGIA SŁOWA: (Wj 34, 4b-6. 8-9); (Dn 3, 52. 53-54. 55-56); (2 Kor 13, 11-13); Aklamacja (Ap 1, 8); (J 3, 16-18);

KOMENTARZ

Dzisiaj obchodzimy uroczystość Trójcy Świętej. Tak niewiele rozum ludzki potrafi powiedzieć na temat tej Tajemnicy wiary. Może Jej dotknąć tylko serce wypełnione prawdziwą miłością. Pan Bóg nas kocha. Stworzył nas z miłości i pragnie, abyśmy się nauczyli kochać tak jak On. Po to zesłał swego Syna na ziemię. W tym celu otacza nas

ludźmi potrzebującymi naszej miłości. Bo Pan Bóg nigdy nie przestaje kochać człowieka. Kocha nas takich, jacy jesteśmy. Bóg tak ukochał świat... To sama esencja Ewangelii, podstawowy przekaz ewangelizacyjny na nasze dziś. Bóg ukochał świat. Udowodnił to, ofiarowując za nas

własnego Syna. Zbawienie już się dokonało. Stajemy się jego uczestnikami przez prosty akt wiary. Czy rzeczywiście prosty? Potrzeba do tego jeszcze zaufania, że jest możliwa miłość bez stawiania warunków. Miłość to dawanie i branie. Ojciec, Syn i Duch Święty przekazują sobie siebie we wzajemnym oddaniu, oddając wszystko i wszystko przyjmując. Jedność serca i ducha – powiedzielibyśmy po ludzku – niedościgniony wzór miłości. Największym wyzwaniem od wieków pozostaje jednak dla człowieka miłość nieprzyjaciół. I w tym względzie szczególnie Bóg wyprzedza człowieka. Tak, bowiem Bóg Ojciec umiłował świat, że poświęcił swojego jedyne Syna, aby każdy mógł mieć życie wieczne. Posłał Go nie po to, aby świat potępić, lecz, wręcz przeciwnie, aby zbawić! Dzieje się to przez moc Ducha Świętego z pokolenia na pokolenie. - *Ks. Łukasz Heliniak*

Drodzy czytelnicy!

Każdy z nas zna niejedną przypowieść. Wiele z nich potrafilibyśmy wyrecytować z pamięci. Jest jednak też pewna nietypowana „przypowieść”... o białej sukience. Zbliża się Boże Ciało i od wielu lat po powrocie z procesji, włączam właśnie film z cyklu święta polskie pt. „Biała sukienka”. To obok barwnej, pachnącej płatkami piwonii i róż procesji Eucharystycznej, tradycja, bez której nie wyobrażam sobie Uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Ci, którzy obejrzeli film, na pewno wiedzą, dlaczego trudno przejść obok niego obojętnie. Tym, którym nie jest

znany gorąco polecam przeniesienie się wraz z bohaterami tej produkcji na uroczne Podlasie, gdzie parafianie mimo nadciągającej ulewy, przygotowują się do przejścia z Chrystusem obecnym w Najświętszym sakramencie. We wspomnianym filmie padło zdanie, które mocno zapadło w mojej pamięci: „wierzyć, może nie wierzysz, ale pewny już nigdy nie będziesz”. Niejeden z nas w swoim życiu napotykał na trudności w wierze. Czasem pojawiają się one pod wpływem traumatycznych wydarzeń w życiu, czasem rodzą się na kanwie pytań, wątpliwości przy pogłębianiu wiary, gdy nasz rozum i ludzkie pojmowanie zawodzi. Niejednemu z nas przez myśl przebiegło, gdzie był w tym momencie Jezus? Czy to znaczy, że tracimy wiarę? Przecież Św. Jan od Krzyża w swojej „Pieśni duchowej” pyta „Gdzie się ukryłeś Umiłowany?”. Najważniejsze jednak, jest to, by szukać... i ufać!

W mediach pojawiają się doniesienia o tym, jakoby epidemia, która wstrząsnęła również światem ludzi wierzących, doprowadzi do kryzysu wiary. A może tak naprawdę obnażyła to, przed czym wielu bało się stanąć w prawdzie, że pogłębianie wiary zakończyło się wraz z pierwszą Komunią Świętą bądź bierzmowaniem? Przecież na siłę nie uda nam się już wcisnąć w komunijny garniturek. Dlaczego więc wciskamy się w proste, dziecięce pojmowanie Boga, bojąc się pytać o więcej? Wielu z nas wciąż jeszcze pozostaje w domach. Jednym z pozytywów kwarantanny na pewno okazało się, że potrafimy umiejętniej gospodarować czasem. Warto, więc przemeblowując swój świat, odnaleźć w nim odpowiednie miejsce, dla dobrej lektury duchowej. Może w naszych domowych biblioteczkach kurzą się

pozycje, które rzucają światło na wiele nurtujących nas pytań. Jeśli nie, nie wstydźmy się prosić kapłana o polecenie dobrej książki. Może właśnie w Boże Ciało siądziecie całą rodziną i obejrzyjecie „Białą sukienkę” towarzysząc Maćkowi i jego tajemniczemu autostopowiczowi? Może zmotywuje to Was do tego, by jak Damian zostać na miarę swoich możliwości „naganiaczem w RCC”? ☺

A kiedy znów ze zmartwieniem pomyślisz, że być może wierząc, zadajesz zbyt dużo pytań, że ciągle szukasz, przypomnij sobie słowa ks. Tischnera „To nie poszukiwanie wiary jest źródłem wiary, ale wiara jest źródłem poszukiwania. Nikt nie szuka, nie wierząc, że znajdzie. Szuka ten, kto wierzy”.

Redaktor naczelny Małgorzata Sztolf

30. ROCZNICA ŚWIĘCEŃ KS. PROBOSZCZA JANA MAZURKA

Z okazji przypadającej 13 czerwca 30. rocznicy święceń kapłańskich życzymy wielkiej radości z każdego dnia kapłańskiej służby, Bożego Błogosławieństwa i obfitości darów Ducha Świętego. Niech dobry Bóg darzy zdrowiem i pokojem, a Matka Boża ma w swojej opiece i wyprasza potrzebne łaski, aby Ksiądz dalej

z odwagą kroczył po trudnych ścieżkach kapłańskiego życia. Do życzeń dołączamy naszą modlitwę.

Redakcja Tygodnika Parafialnego

MOC CHRYSZTUSOWEGO KAPŁAŃSTWA

Dla mnie osobiście jest to temat trudny do kreślenia, ale do odważnych świat należy. Myślę, że na początku należy wyjaśnić znaczenie terminu kapłaństwo, aby później móc skupić się na mocy tego pięknego i nieogarnionego ludzkim rozumem sakramentu. Katechizm Kościoła Katolickiego w artykule 1536 mówi jasno, że Sakrament święceń jest sakramentem, dzięki któremu posłanie, powierzone przez Chrystusa Apostołom, nadal jest spełniane w Kościele aż do końca czasów. Jest to więc sakrament posługi apostołowskiej. Obejmuje on trzy stopnie: episkopat, prezbiterat i diakonat. Musimy pamiętać, że kapłaństwo to nie zawód czy prestiż społeczny, lecz łaska posługi

ludziom, dana przez Chrystusa wybranym mężczyznom gdyż wielu jest powołanych, ale niewielu wybranych. Samo to mówi jak wielki trzeba otrzymać dar będąc wybranym do łaski sakramentu święceń, bo nikt z wybranych nie zasłużył na niego (por. KKK 1778). Dlatego moc kapłaństwa jest tak ogromną tajemnicą, której ludzki rozum nigdy nie pojmie, choćby próbował zrozumieć. Kiedy Pan Bóg w moim życiu dał mi łaskę wkroczenia w dorosłe życie przez mury Przemyskiego Seminarium, nie zdawałem sobie sprawy jak bardzo jest to podniosły, ważny, trudny, ale zarazem piękny sakrament, ale życie tak się potoczyło, że Pan

Bóg miał dla mnie inny plan zbawienia i dopiero, kiedy będąc na święceniach kapłańskich moich kursowych kolegów, gdy wyciągnęli ręce nad Święte Postaci i wypowiadali modlitwę konsekracji, zdałem sobie sprawę jak wielka jest to Tajemnica Wiary i jak wielkiej i ofiarnej modlitwy potrzeba, aby wierzyć w to, co dzieje się tym momencie. Kapłaństwo jest trudne, naznaczone cierpieniem ale piękne. Przykładem jest ksiądz Salvatore Mellone, który będąc w seminarium duchownym dowiedział się, że jest chory na raka przetyku, a choroba tak postępowała, że poprosił biskupa o przyspieszenie święceń, gdyż jego marzeniem było być kapłanem. Niestety zmarł zaledwie dziesięć tygodni po swoich święceniach kapłańskich, tak ukochał kapłaństwo, że

przed śmiercią powiedział, że dopiero teraz wypełniła się w pełni wola Pana Boga. Dodawał ludziom otuchy i zapewniał, że cały czas jest przy nich Bóg. Był zakochany w swoim kapłaństwie, a wierni zapamiętali go, jako osobę bezgranicznie ufającą Panu Bogu. Identycznym przykładem jest również ks. Piotr Błoński, który zmarł w opinii świętości w 2014 roku. Chory na nowotwór kapłan kochał swoje kapłaństwo a wiernych zapewniał, że *Do Pana Boga mamy podchodzić z sercem. A wtedy On do nas mówi. Mówi i kieruje naszym życiem.* Kapłaństwo to szczególny dar od Pana Boga, dlatego módlmy się za kapłanów, a w sposób szczególny za tegorocznych neoprezbiterów, aby swoją wiarą i postawą dążyli do świętości oraz aby rozumieli, czym jest Moc Chrystusowego Kapłaństwa i wiernie go strzegli i bronili.

Czytelnik

EUCHARYSTIA SERCEM KOŚCIOŁA

Setki milionów ludzi na całym świecie wyznaje, że Jezus Chrystus jest ich Panem. Przyznają się do tego bardziej lub mniej szczerze między innymi wtedy, gdy kierują swoje kroki ku Świątyni, aby uczestniczyć w Eucharystii. A chociaż sposób jej celebrowania bywa różny, to właśnie w niej każdy z nas może odnaleźć Zmartwychwstałego.

Życie jest jak maraton - ciągle gdzieś się spieszymy, coś załatwiamy, gonimy z jednego miejsca w drugie. Dla mnie Eucharystia to przede wszystkim szansa na to, aby się zatrzymać i spotkać z Tym, który JEST. Na modlitwie nie muszę udawać, dostosowywać się do grupy czy uważać na słowa. Bóg doskonale zna moje serce. Wie lepiej niż ja, co się w nim dzieje i czego w tym momencie najbardziej potrzebuję. Jest to też czas, w którym mówi On do mnie przez swoje Słowo oraz ustami kapłana w czasie nauki. To jest jak spotkanie z dobrym przyjacielem, a przecież nie ma pełniejszego zjednoczenia z kimś niż w czasie Komunii! Oczywiście, zdarzają się chwile roztargnień spowodowane zamyśleniem się czy zmęczeniem. To jednak Bogu nie przeszkadza w tym, aby podlewać ziarno, które kiedyś we mnie zasiał.

Eucharystia pozwala człowiekowi zaspokoić jeden z największych głodów, jakich może doświadczyć, głodu Boga. Ma go w sobie każdy z nas, ale niekiedy nie potrafimy go rozpoznać lub zwyczajnie jest zagłuszany codziennością. Zjednoczenie się z Bogiem w Komunii daje nam jedność, zspala nas. Święty Paweł w liście do Galatów napisał „Żyję już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus”. Gdy Eucharystia staje się dla nas autentycznym spotkaniem z żywym Bogiem zaczyna zmieniać nasze serce. Pozwala nam zapomnieć o sobie, zwrócić nasze oczy ku drugiemu człowiekowi, a działania nakierować na zbawienie. Kościół każdego dnia czerpie z Eucharystii siłę do tego, aby wzrastać i wypełniać swoją misję. „Ona daje mu siłę wzrostu i ona go jednoczy. Eucharystia jest sercem Kościoła. Kościół sprawuje Eucharystię i jednocześnie Eucharystia tworzy Kościół” - mówił Jan Paweł II.

Eucharystia jest sercem, które zspala cały Kościół. Za każdym razem jest to ten sam Wieczernek i tak samo żywy Chrystus ofiarujący się nam pod postacią chleba i wina. Indywidualnie każdy z nas musi znaleźć się w tym Wieczerniku i trwać w nim tak długo, aż dostrzeże żyjącego Chrystusa.

Aleksandra Bułatek

Ogłoszenia i Ciekawostki

Przygotowała Magdalena Babieczko i Dawid Biliński

1. W dzisiejsza niedzielę przypada jedno z najważniejszych liturgicznych świąt chrześcijańskich, obchodzone ku czci **TRÓJCY ŚWIĘTEJ: BOGA OJCA, SYNA I DUCHA ŚWIĘTEGO**. W kościele zachodnim ta uroczystość jest obchodzona tydzień po Zesłaniu Ducha Świętego, natomiast w kościele wschodnim przypada w niedzielę Pięćdziesiątnicy.

2. Informujemy, że w **UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO CIAŁA** (11 czerwca) Msze święte w naszej parafii odbędą się w godz. 7:00, 8:30, 10:00, 11:30, 13:00, 14:30 i 18:00. Na Mszach świętych **o godz. 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 14:30 będzie**

UROCZYŚĆ I KOMUNII ŚWIĘTEJ DZIECI. Bardzo prosimy, aby intuicyjnie rozdzielić się na wszystkie Msze święte dając pierwszeństwo dzieciom z I Komunii świętej. Po wieczornej Mszy świętej będzie procesja eucharystyczna wokół kościoła.

3. W poniedziałek rozpoczęliśmy kolejny miesiąc – czerwiec, który poświęcony jest czci **NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA.** Serdecznie zapraszamy na adoracje, które w naszej **parafii będą odbywać się po wieczornej mszy świętej.**

Plan adoracji na ten tydzień:

8 czerwca (poniedziałek) Roża św. Benedykta

9 czerwca (wtorek) Roża św. Faustyny

10 czerwca (środa) Roża św. Franciszka

11 czerwca (czwartek) Roża św. Jana Pawła II

12 czerwca (piątek) Roża św. Józefa

13 czerwca (sobota) Roża Matki Bożej Fatimskiej

14 czerwca (niedziela) Roża św. Piotra i Pawła

4. ŚP. HELENA CIEMPKA od wtorku, 2 czerwca jest już w ramionach Ojca Wieczności. Kochała Boga, a Bóg kochał Ją. HELENKA zawsze uśmiechnięta pomimo widocznego kalectwa, trudnego kalectwa i to nie tylko tego zewnętrznego, ale cierpiącej duszy gdyż była dzieckiem, które przeżyło aborcję... nie raz odrzucana, dzielnie przebaczała swojej Mamie. **CZŁOWIECZEK GIGANTYCZNEJ WIARY CODZIENNOŚCI, NADZIEI WIECZNOŚCI I MIŁOŚCI PRZEBACZENIA.** Niewielka wzrostem - wielka sercem. Mamy ANIOŁA w NIEBIE.

5. REKOLEKCJE WAKACYJNE to czas przeżywany z Bogiem, możliwość modlitwy i refleksji, spotkania ciekawych ludzi, doświadczenia wspólnoty oraz odkrycia swego życiowego powołania. Rekolekcje mają charakter religijny (Msza św., modlitwa, konferencje i dyskusje religijne). Przewidziany jest też czas wolny, zabawy i wycieczki. Zachęcamy młodzież do zapisów na „Wakacje z Bogiem” Ruchu Apostolstwa Młodzieży. Koszt rekolekcji to **370 zł** – cena

obejmuje nocleg, wyżywienie, opiekę wykwalifikowanej kadry animatorskiej oraz program wypoczynkowo-rekreacyjny. W tym roku rekolekcje skierowane są **wyłącznie dla młodzieży** – od 13 lat (po 6. klasie szkoły podstawowej) do młodzieży dorosłej. Zapisy na rekolekcje wakacyjne Ruchu Apostolstwa Młodzieży rozpoczynają się **8 czerwca 2020 r.!**

Nr turnusu	Termin rekolekcji	Ustrzyki Górne	Rajskie k. Soliny	Zboiska k. Sanoka
1.	13.07. – 20.07.	–	I° RAM	–
2.	20.07. – 27.07.	–	–	–
3.	27.07. – 03.08.	–	–	I° RAM
4.	03.08. – 10.08.	III° RAM	I° RAM	II° RAM
5.	10.08. – 17.08.	III° RAM	–	II° RAM
6.	17.08. – 24.08.	III° RAM	–	–
7.	24.08. – 31.08.	IV° RAM	II° RAM	I° RAM

Rekolekcje I° RAM – młodzież: 13 – 14 lat (po 6. klasie szkoły podstawowej).

Rekolekcje II° RAM – młodzież: 15 – 16 lat.

Rekolekcje III° RAM – młodzież: 17 – 18 lat.

Rekolekcje IV° RAM – młodzież: 19 lat i starsi oraz kandydaci na animatorów

6. Dzieci przygotowujące się do pierwszej komunii świętej zapraszamy na ostatnie spotkanie w poniedziałek na godz.19.00

7. Dzieci z klasy IV które w tamtym roku przeżywały swoją pierwszą Komunię Świętą zapraszamy na spotkanie wraz z rodzicami w wtorek na godz.19.00

8. Zbiórka dla ministrantów odbędzie się w sobotę (13 czerwiec) o godz.10.00. Zapraszamy wszystkich ministrantów.

9. W najbliższą niedzielę na godz.19.00 zapraszamy Dziewczęcą Służbę Maryjną na spotkanie organizacyjne.

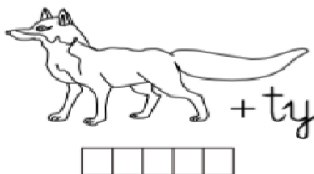
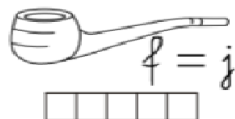
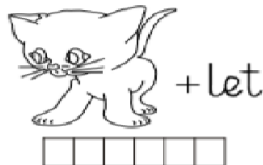
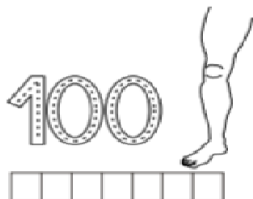
KĄCIK MŁODEGO CZYTELNIKA

PATRON PATRON

(Stronę przygotowali Wiktoria Zarzycka i Julia Bąk)

Rozwiąż rebusy. Rozwiązania wpisz w kratki pod rebusami

Znajdź słowa: Kościół, Wiara, Nadzieja, Miłość, Maryja, Różaniec, Golgota, Duch Święty, Modlitwa, Biblia

W	I	A	R	A	H	Ę	N	N	D	K	K
M	M	M	M	A	R	Y	J	A	Ę	G	O
R	O	Ł	L	A	Ż	Ó	M	G	L	A	Ś
Ó	D	P	Ń	Ż	M	I	Ł	O	Ś	Ć	C
Ż	L	R	Ż	C	Q	U	L	L	Ę	J	I
A	I	Ł	L	M	P	J	Ń	G	X	B	Ó
N	T	U	B	E	F	A	K	O	H	I	Ł
I	W	Ó	Ó	X	K	V	Ó	T	M	B	R
E	A	A	I	Ę	C	Ł	H	A	O	L	I
C	O	H	H	V	A	G	Z	F	Ż	I	O
N	A	D	Z	I	E	J	A	B	T	A	T
M	D	U	C	H	Ś	W	I	Ę	T	Y	P

PRZEPISY DOMOWE

PLACEK Z OWOCAMI

SKŁADNIKI:

- 250 g margaryny
- 1 1/2 szklanki mąki pszennej
- 5 jajek
- 1 1/2 szklanki cukru
- 2 łyżki śmietany (18%)
- 2 łyżeczki proszku do pieczenia

PONADTO:

- 400-500 g dowolnych, drobnych owoców -cukier puder do posypania
- papier do pieczenia

PRZYGOTOWANIE:

A) CIASTO:

1. Margarynę utrzeć z cukrem. Dodawać Żółtka, mąkę przesianą z proszkiem, śmietaną.
2. Z białek ubić pianę, wymieszać z ciastem.

B) PLACEK Z OWOCAMI:

1. Owoce umyć, osuszyć.
2. Blachę o wymiarach 36 x 24 cm wyłożyć papierem do pieczenia.
3. Ciasto wyłożyć na blachę.
4. Owoce powciskać w ciasto.
5. Piec ok. 40 minut w temp. 175°C.
6. Ostudzone ciasto posypać cukrem pudrem.

SMACZNEGO!!!

Przepis przygotował Dominik Wiącek.

Adres e-mail redakcji: tygodnikparafialny.patron@wp.pl

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Redaktor Naczelny: Małgorzata Sztolf, Kuba Zając **Strona dla dzieci:**

Wiktoria Zarzycka i Julia Bąk **Ogłoszenia i ciekawostki:** Dawid

Biliński, Dominik Wiącek, Piotr Piasecki, Magdalena Babieczko

Artykuły: Małgorzata Sztolf, Kuba Zając, Martyna Tas, Aleksandra
Bułatek, Piotr Piasecki, Julia Skalska, Jakub Koperski, Łukasz Sztolf,

Anita Koptyńska **Opiekun duchowy:** Ks. Łukasz Heliniak